

Sygn. akt II Cz 442/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska

Sędziowie: SO Agnieszka Bednarek-Moraś

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 17 marca 2015 r. w S.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli: (...) w S. (KM 2492/13, również wierzyciel hipoteczny), (...) W., (...) (...)w W., (...)we W., (...) (...)S. w G.

przeciwko dłużniczce M. R.

przy udziale wierzycieli hipotecznych: (...) w P. i (...) (...) w W. oraz L. R. i A. R.

na skutek zażalenia uczestniczki A. R.

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 listopada 2014 r. , sygn. akt IX Co 1207/14

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że je uchyla.

(...)

Sygn. akt II Cz 442/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie odrzucił zażalenie uczestniczki A. R. z dnia 7 sierpnia 2014 roku na postanowienie z dnia 22 lipca 2014 roku w przedmiocie oddalenia skargi dłużniczki M. R..

W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, iż postanowieniem z dnia 22 lipca 2014 roku oddalił skargę dłużniczki na opis i oszacowanie nieruchomości położonej w U. 22a, na co zażalenie złożyła uczestniczka A. R. pismem z dnia 7 sierpnia 2014 roku.

Ponieważ zażalenie zawierało braki, skarżąca została wezwana do ich usunięcia. Mimo wysłania przesyłki na adres wskazany przez skarżącą, korespondencja nie została podjęta w terminie. Sąd uznał, że wezwanie doręczono uczestniczce ze skutkiem na dzień 6 listopada 2014 roku. W konsekwencji wobec jego niewykonania na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. zażalenie odrzucił.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła uczestniczka, skarżąc je w całości i domagając się jego uchylenia oraz zwolnienia jej od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Wskazała, że nie wie czy została zwolniona od kosztów sądowych, o co wносиła. Jeżeli natomiast oddalono jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, sąd do czasu doręczenia stosownego postanowienia nie powinien wzywać jej o uiszczenie opłaty. Jeżeli zaś została zwolniona od kosztów sądowych, nie powinna uiszczać opłaty podstawowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki okazało się uzasadnione.

Składając zażalenie na postanowienie z dnia 22 lipca 2014 roku uczestniczka, m.in. wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych w całości oraz wyznaczenie pełnomocnika z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 9 września 2014 roku została wezwana do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez złożenie nowego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, zgodnie z wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia (...) roku i obowiązującym od dnia (...) roku. Jednocześnie uczestniczce wskazano precyzyjnie, gdzie dostępne są powyższe formularze. Zobowiązanie doręczono uczestniczce w dniu 18 września 2014 roku, a zatem termin do jego wykonania upływał w dniu 25 września 2014 roku. W wykonaniu powyższego zobowiązania pismem z dnia 6 października 2014 roku uczestniczka złożyła oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania. Przy czym uczyniła to z uchybieniem terminowi, określonego w zobowiązaniu doręczonym dnia 18 września 2014 roku.

W konsekwencji zarządzeniem z dnia 8 października 2014 roku wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został zwrócony na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jednocześnie wezwano uczestniczkę do uiszczenia opłaty od zażalenia.

Dokonując powyższych czynności Sąd Rejonowy pominął wniosek uczestniczki o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, któremu winien był nadać bieg równoległy. Wniosek ten nie został rozpoznany merytorycznie przez Sąd ani też nie został zwrócony. Przedwczesnym było tym samym, przed rozpoznaniem tegoż wniosku, wzywanie uczestniczki do uiszczenia opłaty od zażalenia, albowiem wezwanie takie winno być kierowane na adres pełnomocnika o ile jest ustanowiony. W konsekwencji brak rozpoznania tegoż wniosku prowadził do pozbawienia uczestniczki możliwości obrony swych praw na tym etapie postępowania, a wydanie orzeczenia kończącego postępowanie zażaleniowe w stosunku do uczestniczki było co najmniej przedwczesne.

W obecnym stanie sprawy Sąd Rejonowy winien rozpoznać wniosek uczestniczki o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a następnie o ile braki zażalenia uczestniczki na postanowienie z dnia 22 lipca 2014 roku zostaną usunięte, doręczyć je pozostałym podmiotom uczestniczącym w sprawie i przedstawić akta sprawy Sądowi Okręgowemu celem rozpoznania zażalenia dłużniczki lub także zażalenia uczestniczki na to postanowienie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...) (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

(...)